

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119219777
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119219777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu J. Demová, nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX U. U., zast. Mgr. Alena Gregorová, advokátka, so sídlom Horná 54, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 856,70 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/19/2019-83 zo dňa 24. septembra 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/19/2019-83 zo dňa 24. septembra 2019 potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 856,70 Eur. V druhej výrokovej vete zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 856,70 Eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 15.04.2014 ako spotrebiteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej zmluva) podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej ZoSÚ). Na základe uvedenej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.600,- Eur. Podľa žalobcu je uvedený úver bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) ZoSÚ a tiež výška úroku je v rozpore s dobrými mravmi a v tejto časti je zmluva neplatná. V zmluve chýba aj údaj o konečnej splatnosti úveru, termíny jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a výška RPMN je nesprávna. Žalobca tvrdil, že si požičal sumu 1.600,- Eur, pričom zaplatil žalovanému sumu 2.456,70 Eur, ktorý sa preto bezdôvodne obohatil o sumu 856,70 Eur, vydania ktorej sa v konaní domáha.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Tvrdil, že nemohlo na jeho strane dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby od žalobcu oprávnene na základe platne uzavretej úverovej zmluvy. Zmluva obsahuje obligatórne náležitosti podľa Zák. č. 129/2010 Z.z. a výška úroku nie je viac ako 2-násobok priemernej úrokovej sadzby bánk za dané obdobie. Uviedol, že v zmluve je správne určená hodnota RPMN a aj predpoklady na jej výpočet sú správne. Odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, podľa ktorého nie je potrebné aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je

konkrétna skladba tej ktorej anuitnej splátky. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, žalovaný ako veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých musí spotrebiteľ vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutia úveru.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného k žalobe poukázal na to, že v zmluve je tiež uvedená nesprávna výška celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom (3.190,32 Eur), nakoľko pri výške mesačnej splátky 41,74 Eur a počte splátok 84 vychádza celková suma na úhradu 3.506,16 Eur.

5. Súd prvej inštancie vyhlásil napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b) CSP. Po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, a v konaní nebolo sporné, že sporové strany dňa 15.04.2014 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa Zák. č. 129/2010 Z.z., ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Sporné nebolo ani to, že na základe tejto zmluvy žalovaný vyplatil žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 1.600,- Eur, ktorý žalovanému zaplatil na splátkach sumu 2.356,70 Eur. Podľa súdu prvej inštancie sporná ostala skutočnosť, či poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a či vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie a v akej výške.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom do 31.5.2014, pretože ako na to správne poukázal žalobca v jeho replike k vyjadreniu žalovaného, v zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Pri 84 splátkach po 41,74 Eur je uvedená suma 3.506,16 Eur a nie vo výške 3.190,32 Eur. Dospel preto k záveru, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je nesprávna, t. j. akoby tento údaj ani nebol uvedený, a preto náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ absentuje.

7. Dospel k záveru, že pri náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je v zmluve uvedená celková výška mesačnej splátky, počet splátok, termíny splatnosti splátok, spôsob určenia splatnosti prvej splátky, ako aj ďalších splátok. Odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Podľa okresného súdu preto táto náležitosť (termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov) v zmluve neabsentuje.

8. Okresný súd pri kontrolnom výpočte RPMN, po zadaní parametrov výšky úveru 1.600,- Eur, počet splátok 84, výšky splátok 41,74 Eur zistil RPMN vo výške 29,59%, t.j. vyššiu ako je uvedené v zmluve (25%). Konštatoval preto, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ v prípade nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. Pri zmluvnom úroku 22,34% uviedol, že tento nie je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa súdom prvej inštancie zistených údajov zo stránky mfsr.sk priemer RPMN za 2. štvrtrok 2014 pri spotrebiteľských úveroch od 1.500,- - 6.500,- Eur so splatnosťou 5 - 10 rokov bol 27,26%, t. j. viac ako v zmluve dohodnutý úrok 22,34%.

10. Na základe uvedeného dospel okresný súd k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ pre chýbajúcu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, resp. v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ pre nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa.

11. Podľa súdu prvej inštancie nebolo sporné, že žalobcovi boli na základe zmluvy reálne vyplatené peňažné prostriedky vo výške 1.600,- Eur, ktorý uhradil žalovanému sumu 2.456,70 Eur. Pretože žalobca plnil nad rámec čerpaných prostriedkov, hoci je úver bezúročný a bez poplatkov, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný vydať podľa § 451 ods. 2 OZ a preto súd prvej inštancie vyhovel žalobe o zaplatenie 856,70 Eur ako rozdielu zaplatených splátok v sume 2.456,70 Eur a výškou poskytnutého úveru 1.600,- Eur.

12. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o vzniku nároku na bezdôvodné obohatenie a uvádzal, že všetky náležitosti úverovej zmluvy sú uvedené korektne a v súlade so zákonným znením. V odvolaní poukázal na spôsob výpočtu RPMN uvedený v Zákone č. 129/2010 Z.z. odkazom na vzorec jej výpočtu a jednotlivých vstupných údajov. Poukázal na to, že pri

výpočte RPMN dôležitú úlohu zohráva aj dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Uviedol, že súd prvej inštancie len deklaratórne konštatoval, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, avšak absolútne neuviedol výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k tomuto záveru dospel. Výpočet realizovaný okresným súdom prostredníctvom internetových kalkulačiek má len informatívny charakter a nie je ho možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN. Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov opakovane vyhodnotila výpočet RPMN žalovaným za správny. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.11.2018, sp. zn. 4Co/152/2018.

13. Žalovaný v odvolaní poukázal na výpočet RPMN ním vykonaný a odkázal na údaje uvedené v zmluve uzavretej so žalobcom, na základe ktorých bol výpočet realizovaný. Odkázal na podmienky uzavretia zmluvy, a to výšku mesačnej splátky 41,74 Eur, ich počet 84, celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom 3.190,32 Eur, splatnosť k 15.-temu dňu v mesiaci a poukázal na interval prvej splátky. Zdôraznil, že na rozdielnú hodnotu RPMN môže mať vplyv už len rozdielny dátum poskytnutia úveru, pričom uviedol do odvolania príklad vplyvu tohto údaju na výšku RPMN.

14. Odkázal na ust. § 9 ods.2 písm. j) ZoSÚ, ako aj na čl. 10 ods.2 písm. g) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES upravujúcich obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktoré sú vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa žalovaného Smernica vo svojom ustanovení požaduje uviesť RPMN „zrozumiteľne a stručne“, čo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokonformný výklad predmetného ustanovenia ZoSÚ. Žalovaný postupoval v súlade so zákonom aj Smernicou a poskytol žalobcovi úplné a najpresnejšie informácie v požadovanej, zrozumiteľnej a stručnej podobe. Internetové kalkulačky nezohľadňujú špecifiká jednotlivých poskytnutých úverov. Rozhodnutie okresného súdu, ktorým vyhodnotil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov na základe nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa, ktorá bola súdom vypočítaná výlučne prostredníctvom internetových kalkulačiek, nemožno považovať za správne, keďže ide o rozhodnutie založené na nerelevantnom a nevierhodnom dôkaze. Odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017 ako aj na rozhodnutie Okresného súdu Senica zo dňa 21.03.2018 sp.zn. 9Csp/188/2017.

15. Vo vzťahu k údaju o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom žalovaný odkázal na § 2 písm. g) a h) ZoSÚ. Uviedol, že v zmluve o úvere je poistenie, ako aj ďalšie alternatívne služby upravené v časti „DOPLNKOVÉ SLUŽBY“. Podľa žalovaného možnosť uzatvorenia poistného alebo iných doplnkových služieb bola na slobodnom rozhodnutí žalovaného, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne alebo nie. V danom prípade si žalobca zvolil službu „Možnosť zmeny výšky a počtu splátok“ uvedenú v bode 48, ktorá bola spoplatnená sumou 1,49 Eur mesačne, ktorý poplatok bol zahrnutý v splátke a tiež si zvolil službu „Odložené splátky“ spoplatnenej sumou 1,49 Eur mesačne zahrnutej v mesačnej splátke. Podľa žalovaného je preto nevyhnutné pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom odpočítať od sumy 3.506,16 Eur (ako násobok 84 splátok v dohodnutej výške 41,74 Eur) úhradu za dobrovoľnú službu poistenie výdavkov spoplatnené sumou 0,78 Eur mesačne, čo predstavuje pri 84 splátkach 65,52 Eur, tiež je potrebné odpočítať aj za službu „Možnosť zmeny výšky a počtu splátok“ čiastku 84 x 1,49 Eur, spolu vo výške 125,16 Eur a za službu „Odložené splátky“ celkovú čiastku 125,16 Eur ako násobok 84 splátok po 1,49 Eur a výsledkom je suma uvedená v úverovej zmluve uzavretej so žalobcom ako celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 3.190,32 Eur. Podľa žalovaného je preto nepochybne preukázané, že uzatvorením alternatívnej služby v žiadnom prípade nebolo podmienené uzatvorenie úverovej zmluvy. Odkázal na rozhodnutie Okresného súdu Brezno zo dňa 19.09.2017 sp.zn. 4C/40/2014.

17. Ako dôkaz o dobrovoľnosti uvedených služieb predložil žalovaný spolu s odvolaním úverovú zmluvu uzavretú s iným klientom, ktorý si poistenie nezvolil a nezvolil si ani službu „Odložené splátky“ a „Možnosť zmeny výšky a počtu splátok“. Žalovaný odmietal tvrdenie žalobcu o podmienení uzatvorenia úverovej zmluvy dojednaním dobrovoľnej služby, ktorá mu mala byť jednostranne nanútená. Podľa žalovaného dojednané poistné a ani ďalšie alternatívne služby v zmysle úpravy podľa § 2 písm. g) ZoSÚ nebolo potrebné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo sa odzrkadlilo aj v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Uvedený postup bol v súlade so zákonným znením a žalovaný považuje za nedôvodné sankcionovať jeho postup bezúročnosťou

a bezpoplatkovosťou. Odkázal na úverové zmluvné podmienky ako neoddeliteľnú súčasť uzavretej zmluvy, konkrétne na Hlavu 15 a tiež na text na str. 8 týchto podmienok, ktoré priložil k odvolaniu.

18. Na základe uvedeného navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, pretože žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

19. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 10.01.2020. V ňom uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a s jeho záverom, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre nesplnenie náležitostí podľa § 9 ods. 2, resp. § 11 ods.1 písm. d) ZoSÚ.

20. Podľa žalobcu výpočet RPMN nie je jednoduchý a sám žalovaný konkrétny výpočet neuviedol, ale použil na to pravdepodobne vlastnú kalkulačku. Žalovaný uviedol len vzorec, pričom sám nevedel do tohto vzorca dosadiť správne čísla za jednotlivé premenné a dospieť tak k správnej výške RPMN. Pri výpočte internetovou kalkulačkou cez portál Finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR, ktorý evokuje dôveru v správnosť výpočtu, vyšiel výsledok rozdielny, a to vo výške 30,08%, keď v zmluve je uvedená RPMN 25%. Uviedol, že nie je možné súhlasiť s tým, že RPMN bola v zmluve uvedená správne.

21. K celkovej sume na zaplatenie žalovaný opätovne uviedol, že v zmluve je uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.190,32 Eur, avšak výška mesačnej splátky je uvedená v sume 41,74 Eur a počet splátok 84, potom predstavuje celkovú sumu na úhradu vo výške 3.506,16 Eur. Táto suma nikde v zmluve o úvere uvedená nie je. Žalobca tvrdil, že informácie poskytnuté žalovaným v zmluve sú nepravdivé, pre spotrebiteľa mätúce, spôsobilé ho uviesť do omylu ohľadne celkovej sumy na úhradu a je preto v rozpore s dobrými mravmi, jedná sa o údaj nesprávny, ako keby uvedený nebol a preto je úver bezúročný a bez poplatkov, ako to uviedol súd prvej inštancie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

22. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že strany sporu uzatvorili dňa 15. 04. 2014 Zmluvu o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej „zmluva“). Jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalobcovi vo výške 1 600,- Eur, ktorý sa ho zaviazal vrátiť v 84 mesačných splátkach po 41,74 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 22,34 %, RPMN 25 %, priemernej RPMN 18,87 %, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 3.190,32 Eur, s dátumom splatnosti prvej splátky po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, nasledujúcich splátok vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci a lehotou splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere mali byť úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom ISH213 (ďalej „ÚP“), ktoré neboli súdu prvej inštancie predložené do dňa vyhlásenia napadnutého rozhodnutia.

24. V časti zmluvy pod bodom 47 je uvedené poistenie výdavkov, (dobrovoľné) balíček štandard za cenu 0,78 Eur mesačne, v bode zmluvy pod č. 48 je uvedená dohoda o službe „Možnosť zmeny výšky a počtu splátok“ za poplatok 1,49 Eur mesačne zahrnutý v splátke a v časti zmluvy označenej pod bodom 50 je uvedená dohoda o službe „Odložené splátky“ za poplatok vo výške 1,49 Eur mesačne zahrnutý v splátke.

25. Z dokladu „Splátkový kalendár zmluvy“ vyplýva vyplatenie úveru žalobcovi vo výške 1600,- Eur. Úhrady žalobcu do 31. 12. 2018 predstavujú sumu 2.414,96 Eur a z potvrdenia o realizácii úhrady na č.l. 18 spisu vyplýva aj platba 41,74 Eur dňa 10. 01. 2019, spolu vo výške 2.456,70 Eur. Uvedené skutočnosti sporné neboli.

26. Podľa § 2 písm. zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere v znení účinnom ku dňu 15.04.2014 (ďalej aj ZoSÚ) na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov

patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 9 ods.2 písm. j) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

28. Podľa § 11 ods.1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

29. Podľa § 52 ods.1 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 15.04.2014 (ďalej OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 451 ods.1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

31. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32. Podľa § 149 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

33. Podľa § 151 ods.1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

34. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

35. Podľa § 186 ods.2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

36. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

37. Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

38. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom a stotožňuje sa s jeho záverom o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi ním uplatnený nárok, ku ktorému záveru dospel súd prvej inštancie na základe dôkazov a tvrdení strán vykonaných ku dňu

vyhlásenia napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na obsah a rozsah žalobcom podaného odvolania odvolací súd vo veci udáva nasledovné.

39. Súd prvej inštancie správne posúdil vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský na základe spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl., pričom správne posúdil úverovú zmluvu zo dňa 15.04.2014 ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák.č. 129/2010 Z.z.

40. V konaní nebola sporná skutočnosť uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere ku dňu 15.04.2014 a vyplatenia úveru vo výške 1.600,- Eur žalovaným v prospech žalobcu. Nebola sporná ani suma uhradená žalobcom v prospech žalovaného vo výške 2.456,70 Eur.

41. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 856,70 Eur ako rozdielu medzi poskytnutým úverom vo výške 1.600,- Eur a sumou úhrad vykonaných žalobcom v čiastke 2.456,70 Eur. Na to, aby mohol súd prvej inštancie rozhodnúť o uplatnenom nároku, t.j. či žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu, musel sa prejudiciálne vysporiadať s tvrdeniami žalobcu o absencii obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých dôsledkom je posudzovanie úveru za bezúročný a bez poplatkov, ako aj s tvrdeniami o nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa a s tvrdeniami o výške dohodnutého úroku v rozpore s dobrými mravmi.

42. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že z viacerých žalobcom udávaných dôvodov je relevantný ten, že v zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keďže bol dohodnutý počet splátok 84 a výška mesačnej splátky je 41,74 Eur, čo predstavuje sumu 3.506,16 Eur a nie v zmluve uvedenú celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v sume 3.190,32 Eur. Dospel k záveru, že údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je nesprávny, t. j. akoby nebol v zmluve uvedený, a preto absentuje obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, ktorej dôsledkom je, že poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

43. Žalovaný v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu s týmto záverom nesúhlasil a poukazoval na skutočnosť, že pri určení celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nezohľadnil súd prvej inštancie skutočnosť, že dohodnutá splátka úveru vo výške 41,74 Eur obsahuje aj poplatky za doplnkové služby, a to za poistenie vo výške 0,78 Eur a za 2 doplnkové služby 2x po 1,49 Eur. Po odčítaní týchto poplatkov za doplnkové služby z dohodnutej výšky mesačnej splátky a vynásobením počtom splátok 84 potom predstavuje celková suma, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť čiastku 3.190,32 Eur, ako je uvedená aj v zmluve o úvere. Odvolací súd musí konštatovať, že na tieto skutkové tvrdenia, na úverovú zmluvu uzavretú s tretím subjektom a na zmluvné podmienky žalovaného, ktoré žalovaný pripojil k odvolaniu, nemohol prihliadnuť.

44. Žalobca v podanej žalobe uviedol viacero dôvodov, na základe ktorých považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Pôvodne žalobca v žalobe neuviedol ako dôvod, na základe ktorého sa mal úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, aj nesprávne uvedenú celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Tento dôvod uviedol žalobca vo svojej replike zo dňa 11.06.2019, ktorou reagoval na vyjadrenie žalovaného k žalobe. V nej výslovne uviedol, že v zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť vo výške 3.190,32 Eur, keď súčet 84 splátok po 41,74 Eur predstavuje sumu 3.506,16 Eur a nie v zmluve uvedenú čiastku 3.190,32 Eur. Uviedol, že suma 3.506,16 Eur, ako súčet 84 splátok po 41,74 Eur, ktorú celkovú sumu mal žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť, v úverovej zmluve nikde uvedená nie je.

45. Súd prvej inštancie uvedenú repliku žalobcu doručoval žalovanému a uznesením č. k. 13Csp/19/2019 zo dňa 19.6.2019 mu umožnil vyjadriť sa k nej podľa § 167 ods. 4 CSP v lehote 15 dní. Zástupca žalovaného prevzal uvedené vyjadrenie žalobcu, ako aj uznesenie dňa 21.06.2019 a v súdom určenej lehote sa nevyjadril.

46. Súd prvej inštancie v bode 26. napadnutého rozhodnutia súhlasil s tvrdením žalobcu o nesprávne uvedenej celkovej čiastke, ktorú mal žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť vzhľadom na dôvody uvedené žalobcom v replike zo dňa 11.06.2019. Okresný súd vychádzal z obsahu spisu a tvrdenia žalobcu o nesprávne uvedenej celkovej čiastke, ktorú mal žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť.

47. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že žalovaný v priebehu celého konania až do vyhlásenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nepoprel skutkové tvrdenie žalobcu o nesprávne určenej celkovej čiastke, ktorú mal spotrebiteľ podľa úverovej zmluvy zaplatiť. Žalovaný neuviedol žiadne skutkové tvrdenia popierajúce toto tvrdenie žalobcu. Nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, ktorým by malo byť popreté tvrdenie žalobcu o nesprávne určenej celkovej čiastke uhradenej spotrebiteľom a prvý krát tak urobil až v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu.

48. V zmysle citovaného ustanovenia § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany sú okrem iného aj skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení a návrhy na vykonanie dokazovania.

49. Pokiaľ žalobca rozšíril dôvody, na základe ktorých sa mal úver poskytnutý žalovaným považovať za bezúročný a bez poplatkov v jeho replike zo dňa 11.06.2019, a to z dôvodu nesprávne určenej celkovej čiastky, ktorú mal ako spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ a pokiaľ táto replika obsahujúca skutkové tvrdenie v rámci procesného útoku bola doručená žalovanému na vyjadrenie a tento sa žiadnym spôsobom nevyjadril, t. j. výslovne toto skutkové tvrdenie nepoprel a ani neuviedol iné skutkové tvrdenia, z obsahu ktorých by vyplýval jeho iný názor oproti tvrdeniam žalobcu a nenavrhol vykonať ani žiadne dokazovanie na toto tvrdenie, potom je nevyhnutné dospieť k záveru, že žalovaný ku dňu vyhlásenia napadnutého rozhodnutia účinným spôsobom toto skutkové tvrdenie žalobcu nepoprel. Dôsledkom skutkového tvrdenia žalobcu o nesprávne určenej celkovej čiastke, ktorú mal ako spotrebiteľ zaplatiť je záver, že sa jednalo ku dňu vyhlásenia napadnutého rozhodnutia o nesporné tvrdenie. Pojem „nesporné“ tvrdenie a „zhodné“ tvrdenie uvedené v §186 ods. 2 CSP sú pojmy významovo totožné (viď Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol.: Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, C.H BECK, 2016, str. 573). Keďže nedošlo k popretiu tejto skutkovej okolnosti, súd prvej inštancie z takéhoto tvrdenia vychádzal tak, ako to uviedol v bode 26. napadnutého rozhodnutia a považoval toto tvrdenie žalobcu za správne, keď jednoduchým matematickým prepočtom, a to násobku 84 splátok po 41,74 Eur dospel k totožnému záveru ako žalobca o celkových nákladoch vo výške 3.506,16 Eur a nie vo výške 3.190,32 Eur. Keďže žalovaný tieto skutkové tvrdenia nepoprel, považujú sa za nesporné a v zmysle § 186 ods. 2 CSP súd prvej inštancie z nich aj vychádzal pri jeho závere o správne určenej celkovej čiastke, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť vo výške 3.506,16 Eur. Na preukázanie nesporných skutkových tvrdení súd dokazovanie nevykonáva, tento skutkový stav si osvojí ako zistený stav a z neho vychádza vo svojom meritórnom rozhodnutí.

50. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že nie je v konaní sporná dohodnutá výška mesačnej splátky v sume 41,74 Eur, ani ních počet, t. j. 84. Žalovaný však prvýkrát až v odvolaní uviedol, že súčasťou týchto splátok je aj dohodnutý poplatok za poistenie a dva poplatky za doplnkové služby. Táto skutočnosť nakoniec vyplýva aj z obsahu zmluvy, ktorá bola predmetom vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie. Pre posúdenie, či poplatky za dve doplnkové služby sa nazarávajú do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (ako súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa) je nevyhnutné vykonať dokazovanie o tom, že táto súčasť splátok nemala byť zahrnutá do celkových nákladov a preukázať, že získanie úveru nebolo podmienené uzavretím dohody o poskytnutí doplnkových služieb. Samotný text zmluvy, ktorá bola predmetom vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, bez vykonania ďalšieho dokazovania nedáva odpoveď na otázku, či poskytnutie úveru nebolo podmienené aj uzavretím vyššie uvedených dvoch doplnkových služieb - „Možnosť zmeny výšky a počtu splátok“ a „Odložené splátky“. Žalovaný nepoprel a ani nespochybnil žalobcom uvádzané tvrdenie v jeho replike zo dňa 11.6.2019, že správne určená celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť je 3.506,16 Eur. Žalovaný hoci mohol použiť prostriedky procesnej obrany, na ktoré bol vyzvaný uznesením okresného súdu, do vyhlásenia napadnutého rozhodnutia tak neurobil. Žalovaný nepoprel žalobcom uvedené tvrdenie o správne určenej celkovej čiastke, ktorú mal zaplatiť v sume 3.506,16 Eur, neuviedol do vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, že dve doplnkové služby neboli podmienkou poskytnutia úveru, a preto súd prvej inštancie nemal dôvod vykonávať v tomto smere dokazovanie, ktoré strany sporu ani nenavrhl.

51. Podľa odvolacieho súdu nie je možné vyčítať súdu prvej inštancie žalovaným tvrdené nesprávne posúdenie celkovej čiastky, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, keď okresný súd vychádzal z obsahu zmluvy a nepopretého tvrdenia žalobcu o celkovej čiastke, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť v sume 3.506,16 Eur ako súčtu dohodnutého počtu splátok a ich mesačnej výšky. Všetky žalovaným uvádzané dôvody nesprávnosti tohto záveru, keď sa súd prvej inštancie nezaoberal a nezohľadnil odčítanie poplatkov za doplnkové služby, vrátane poistenia, čo by malo vplyv na určenie celkovej čiastky, ktorú mal spotrebiteľ

zaplatiť, realizoval žalovaný oneskorene v rozpore so zásadou koncentrácie konania. Aj v prípade vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej bez nariadenia pojednávania, tak ako je tomu v danom prípade, platí, že prostriedky procesnej obrany a procesného útoku je možné uplatniť najneskôr do vyhlásenia rozsudku vo veci samej (viď Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol.: Civilný sporový poriadok, Veľké Komentáre, C.H BECK, 2016, str. 573). V konaní neboli preukázané žiadne okolnosti, ktoré by umožňovali odvolaciemu súdu považovať skutkové tvrdenia žalovaného v odvolaní, vrátane dokladov k nemu pripojených, za novoty podľa § 366 CSP. Odvolací súd preto nemohol prihliadnuť na skutkové tvrdenia žalovaného, keď až v odvolaní prvýkrát namietal žalobcom uvádzaný dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to nesprávne určenú celkovú čiastku úveru ako obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Z tých istých dôvodov nemohol odvolací súd prihliadať ani na úverovú zmluvu (uzavretú medzi žalovaným a treťou osobou, v ktorej doplnkové služby a poistenie neboli so spotrebiteľom dohodnuté) a ani na Úverové zmluvné podmienky žalobcu, ktoré boli predložené až spolu s odvolaním.

52. Za stavu, keď ku dňu vyhlásenia napadnutého rozhodnutia vychádzal súd prvej inštancie z obsahu zmluvy a nepopretého tvrdenia žalobcu, je správny jeho záver, že celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť je 3.506,16 Eur a nie 3.190,32 Eur.

53. Ustanovenie § 9 ods. 2 ZoSÚ vymedzuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých absencia v zmluve ma za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Požiadavku v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ na obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné vykladať v zmysle rozhodovacej činnosti Súdneho dvora EÚ, ako aj v zmysle účelu smernice č. 208/48/ES tak, že majú poskytovať spotrebiteľovi pravdivý a reálny obraz o podmienkach a cene poskytovaného úveru. Je preto nutné dospieť k záveru, že pokiaľ obligatórna náležitosť zmluvy je uvedená nesprávne, a to v neprospech spotrebiteľa, pričom uvedenie nižšej celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je nepochybne takým nesprávnym údajom, potom nesprávnosť uvedenia tejto obligatórnej náležitosti zmluvy je spôsobilá vyvolať klamlivý dojem o cene úveru a podmienok poskytnutia úveru. Požiadavka, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala zákonnú obligatórnu náležitosť je splnená vtedy, keď takýto údaj zodpovedá skutočnosti a dohodnutým zmluvným podmienkam. Opačný výklad by smeroval k takému formalistickému poňatiu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úver by nemohol byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov napriek tomu, že zmluva o úvere síce obsahuje obligatórnu náležitosť, ale nesprávnu a spôsobilú vyvolať klamlivý dojem o cene úveru a podmienok jeho poskytnutia. Zmyslom ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ je poskytnúť spotrebiteľovi všetky pravdivé a relevantné údaje pri jeho rozhodovaní o čerpaní úveru a o uzavretí zmluvného vzťahu.

54. Na základe uvedeného postupoval súd prvej inštancie správne, keď na základe obsahu úverovej zmluvy a nepopretého tvrdenia žalobcu ku dňu vyhlásenia napadnutého rozhodnutia dospel k záveru o nesprávne určenej celkovej čiastke, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, čoho dôsledkom je absencia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, v dôsledku ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

55. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď priznal žalobcovi ním požadovaný nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia ako rozdiel medzi sumou úveru, ktorú mu žalovaný poskytol v čiastke 1.600,- Eur a sumou úhrad splátok, ktoré žalovanému uhradil vo výške 2.356,70 Eur.

56. Absencia v zmluve čo i len jednej obligatórnej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 ZoSÚ postačuje na záver o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa preto ďalšími dôvodmi uvedenými žalovaným v odvolaní týkajúcich sa výpočtu RPMN už nezaoberal, nakoľko na rozhodnutie o odvolaní žalovaného to nebolo potrebné.

57. Odvolací súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vo výroku vecne správne a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

58. Žalovaný v odvolaní napadol rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu, t. j. aj druhú výrokovú vetu o náhrade trov konania, ktorou bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca bol v konaní úspešný a súd prvej inštancie mu preto správne podľa § 255 ods. 1 CSP priznal trovy konania v celom rozsahu voči

žalovanému. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil v celom rozsahu, vrátane napadnutého výroku o trovách konania.

59. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že ho priznal žalobcovi ako strane úspešnej v odvolacom konaní voči žalovanému v plnom rozsahu.

60. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).